

Sygn. akt II Ka 732/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2023r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia (del.) Paweł Mądry
Protokolant:	st. sekr. sąd. Agnieszka Walerczak

przy udziale Prokuratora Urszuli Gałązki - Szewczak

po rozpoznaniu w dniach 6 grudnia 2022 r., 5 stycznia 2023 r. i 6 marca 2023 r.

sprawy **K. C.**

oskarżonego z art. 178 a § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 30 sierpnia 2022 r. sygn. akt II K 402/21

zaskarżony wyrok uchyla w całości i sprawę K. C. przekazuje Sądowi Rejonowemu w Siedlcach do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 732/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

6.1. **Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

wyroki Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 30 sierpnia 2022r. w sprawie II K 402/21

6.2. *Podmiot wnoszący apelację*

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

6.3. *Granice zaskarżenia*

6.1.1. <i>Kierunek i zakres zaskarżenia</i>		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
6.1.2. <i>Podniesione zarzuty</i>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

6.4. **Wnioski**

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. **Ustalenie faktów w związku z dowodami**

przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

6.5. Ustalenie faktów

6.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	K. C.	spożycie przez K. C. w dniu 20 lutego 2021r. o godz. 06.00 na czczo alkoholu w postaci wódki 40% w ilości 300-400 ml nie mogło doprowadzić do powstania w jego organizmie stężenia alkoholu ustalonego poprzez badanie alkometrem (k. 3)	uzupełniająca opinia z zakresu rachunku retrospektywnego	k. 152-155
6.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.	-----	-----	-----	-----

6.6. Ocena dowodów

6.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów	
---	--

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
2.1.1.1	uzupełniająca opinia z zakresu rachunku retrospektywnego	opinia nie budzi wątpliwości co do swej rzetelności, jest pełna, właściwie uzasadniona i nie zawiera wewnętrznych sprzeczności

6.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>zarzut obrazy przepisów postępowania mającej wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 7 kpk, art. 410 kpk, art. 174 kpk, art. 201 kpk, poprzez dokonanie oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w sposób dowolny, z przekroczeniem zasady prawidłowego rozumowania oraz wskazań doświadczenia życiowego polegającą na:</p> <p>a) ustaleniu, że oskarżony kierował pojazdem o godzinie 4:30, która to godzina wynikała jedynie z notatki sporządzonej</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>przez funkcjonariusza Policji, podczas gdy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności wyjaśnień samego oskarżonego K. C. wynika, że w dniu 20 lutego 2021 r. skończył pracę o godz. 5:00, zaś zdarzenie miało miejsce około 5:30,</p> <p>b) bezkrytycznym przyznaniu waloru wiarygodności pozostałym wyjaśnieniom oskarżonego, w szczególności pozbawionym logiki twierdzeniom o spożyciu przez niego alkoholu po zdarzeniu,</p> <p>c) oparciu ustaleń faktycznych o niepełną opinię biegłego z zakresu rachunku retrospektywnego i braku wezwania ponownie tej samej biegłej lub powołania innego biegłego tej samej specjalności, w sytuacji gdy opinia biegłej zawierała końcowe twierdzenia co do stanu trzeźwości oskarżonego o godzinie 4:30, natomiast pytanie sądu odnosiło się do stanu trzeźwości oskarżonego o godzinie 5:30, o której to godzinie - zgodnie z wnioskami zawartymi w opinii - oskarżony mógł spożywać alkohol,</p> <p>co w konsekwencji doprowadziło do uznania, że oskarżony K. C. nie dopuścił się czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 1 kk.</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>- Sąd Rejonowy dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, z których wynikało, że doprowadził do kolizji drogowej kierując samochodem w stanie trzeźwości, aby następnie po dotarciu do domu spożyć alkohol i powrócić na miejsce kolizji razem z żoną. Nadto</p>		

przyjęto w sprawie, że do zjechania samochodu oskarżonego do rowu doszło około godziny 4.30, zaś oskarżony spożył alkohol o godzinie 05.30. Przyjmując te ustalenia faktyczne Sąd Rejonowy dopuścił dowód z opinii z zakresu rachunku retrospektywnego w celu ustalenia, czy oskarżony w dniu zdarzenia o godzinie 05.30 znajdował się pod wpływem alkoholu. Pytanie Sądu było o tyle zdumiewające, że w stanie faktycznym, opierając się o wyjaśnienia oskarżonego, przyjęto, że K. C. o godz. 05.30 spożywał alkohol, a zatem znajdował się pod jego wpływem. Na tak sformułowane pytanie biegła udzieliła odpowiedzi, że oskarżony – o ile spożywał alkohol w zadeklarowanej ilości na czczo ok. godz. 05.30, wówczas ok. godz. 04.30 był trzeźwy. Mając taki wniosek opinii, Sąd Rejonowy uznał, że wyjaśnienia oskarżonego są wiarygodne, a w konsekwencji Sąd uznał, że o godz. 4.30, a zatem w czasie spowodowania zdarzenia drogowego, oskarżony był trzeźwy.

- prokurator odnosząc się w apelacji do ustaleń Sądu Rejonowego wskazał, że ustalenia faktyczne Sądu I instancji, w zakresie czasu zaistnienia zdarzenia drogowego, są sprzeczne z wyjaśnieniami samego oskarżonego złożonymi na rozprawie. Istotnie K. C. na rozprawie podał, że skończył pracę ok. 5.00, a biorąc pod uwagę czas na przejazd samochodem z miejsca pracy na miejsce kolizji (ok. 10 minut) nie sposób było przyjąć, że do zdarzenia drogowego w m. C. doszło ok. godz. 4.30. Z tych powodów wniosek opinii biegłej co do stanu trzeźwości oskarżonego w czasie, gdy przebywał w miejscu pracy, nie miało znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy i błędnie zostało uznane

za koronny dowód na brak winy oskarżonego.

- ponadto Sąd Rejonowy, skupiając się wyłącznie na wyjaśnieniach oskarżonego złożonych na rozprawie, pominął treść pisma procesowego oskarżonego, złożonego do akt sprawy po wpłynięciu aktu oskarżenia do sądu. Otóż w piśmie z dnia 7 kwietnia 2021r. oskarżony szczegółowo opisał okoliczności: zjechania samochodem do przydrożnego rowu, udzielenia mu pomocy przez M. D., przyjazdu żony oskarżonego na miejsce zdarzenia, aż w końcu okoliczności rzekomego spożycia alkoholu w miejscu zamieszkania. Z pisma tego wynika, że oskarżony o godz. 5.59 rozmawiał telefonicznie z pracownikiem firmy holowania samochodów, a po zakończeniu rozmowy spożył alkohol w postaci wódki. Porównanie treści pisma z wyjaśnieniami oskarżonego złożonymi na rozprawie prowadzi do wniosku, że wskazane w piśmie godziny są wiarygodne, oparte zapewne na danych pozyskanych od operatora telekomunikacyjnego. Na podstawie tego dowodu (mającego charakter pisemnego stanowiska procesowego oskarżonego wyrażonego w sprawie) należało zatem zweryfikować linię obrony oskarżonego w celu ustalenia wiarygodności wersji zdarzenia prezentowanej przez niego na rozprawie. Z tego powodu Sąd Okręgowy dopuścił dowód z uzupełniającej opinii biegłej z zakresu rachunku retrospektywnego, aby uzyskać odpowiedź na pytanie, czy z punktu widzenia wiedzy medycznej możliwe jest, aby oskarżony wprawił się w stan nietrzeźwości taki jak ustalony przez policję w sytuacji, gdy o godz. 06.00 rano spożył

na czczo 300-400 ml wódki. Z opinii uzupełniającej wynika wprost, że „stężenia alkoholu w powietrzu wydychanym u K. C. nie pochodzą od wypicia będąc na czczo 300-400 ml wódki 40 % w dniu 20.02.2021. o godz. 06.00”. Na podstawie opinii należało zatem odrzucić wyjaśnienia oskarżonego jako niewiarygodne w zakresie w jakim oskarżony opisał okoliczności spożycia alkoholu w dniu zdarzenia. W takich warunkach należy zatem stwierdzić, że brak jest w sprawie wiarygodnych dowodów, na podstawie których należałoby przyjąć wersję zdarzenia forsowaną przez oskarżonego.

- Dodatkowo, jak słusznie wskazał prokurator w apelacji, wyjaśnienia oskarżonego pozbawione są także logiki. Trudno w świetle doświadczenia życiowego przyjąć za wiarygodną wersję oskarżonego, z której wynika, że po zjechaniu samochodem do rowu oskarżony pozostawił samochód bez nadzoru i pojechał wraz z żoną do domu, gdzie spożył alkohol, aby następnie powrócić na miejsce zdarzenia w stanie nietrzeźwości. W sposób oczywisty samochód znajdujący się w rowie, z wyraźnymi śladami uszkodzeń, był naturalnym obiektem zainteresowania służb utrzymania ruchu drogowego czy policji, zatem ponowny przyjazd oskarżonego na miejsce zdarzenia w stanie nietrzeźwości był w sposób oczywisty pozbawiony racjonalności i stawiał go w kręgu podejrzeń o kierowanie samochodem w stanie nietrzeźwości. Zdaniem Sądu Okręgowego, zasady logiki i doświadczenia życiowego prowadzą do jednoznacznego wniosku, że oskarżony, pomiędzy zjechaniem do rowu a przyjazdem patrolu policji, nie opuścił miejsca zdarzenia, a w konsekwencji do przyjęcia wniosku o

tym, że spożył alkohol przed kolizją i kierował samochodem w stanie nietrzeźwości.	
Wniosek	
wniosek o uchylenie wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Siedlcach	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
zasadność zarzutów warunkowała zasadność wniosku	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
6.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
-----	-----
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
-----	-----

6.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

6.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
6.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
5.3.1.1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	

5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
<p>materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, oceniony zgodnie z dyrektywami art. 7 kpk, stanowi podstawę do uznania winy oskarżonego w zakresie zarzuconego mu czynu. Jednakże z uwagi na ustawowy zakaz wyrażony w przepisie art. 454 § 1 kpk, Sąd Okręgowy nie mógł skazać oskarżonego z uwagi na treść zaskarżonego wyroku. W tej sytuacji jedynym dopuszczalnym rozstrzygnięciem było uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Zdaniem Sądu Okręgowego, w sprawie nie zaistniały także podstawy do umorzenia postępowania lub jego warunkowego umorzenia.</p>		
<p>6.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</p>		
<p>Sąd Rejonowy, przy ponownym rozpoznaniu sprawy, przeprowadzi postępowanie dowodowe w całości, przykładając należną uwagę do dokonania prawidłowych ustaleń faktycznych w zakresie okoliczności popełnienia czynu zarzuconego oskarżonego, zgodnie z zaprezentowanymi wyżej rozważaniami. Sąd w toku postępowania dowodowego winien ocenić wyjaśnienia oskarżonego w oparciu o analizę całego materiału dowodowego, włącznie z pismem procesowym oskarżonego z dnia 7 kwietnia 2021r.</p>		

6.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
-----	Z uwagi na kasatoryjny charakter wydanego wyroku Sąd Okręgowy nie orzekł o kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze.

7. PODPIS			
	1.3. Granice zaskarżenia		
	Kolejny numer załącznika	1	
	Podmiot wnoszący apelację	prokurator	
	Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	cały wyrok	
	1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
	# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	

	# w części	#	co do winy	
	#	co do kary		
	#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
	1.3.2. Podniesione zarzuty			
	Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
	#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
	#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
	#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

	#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
	#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
	#	art. 439 k.p.k.	
	#	brak zarzutów	
	1.4. Wnioski		
	#	uchylenie	# zmiana